

6.2. [appellant 1] en [appellante 2] zullen, als de in het ongelijk te stellen partij, in de kosten van de procedure in principaal hoger beroep worden verwezen (geliquideerd salaris advocaat: 1 punt, tarief II), zoals hierna in het dictum bepaald. Het hof merkt op dat daarbij voor het pleidooi geen punten in het liquidatietarief zullen worden gerekend, nu Bureau Jeugdzorg daar zonder advocaat is verschenen.

Bureau Jeugdzorg zal in de kosten van het incidenteel appel worden veroordeeld, zoals hierna in het dictum is vermeld (geliquideerd salaris advocaat: 3 punten, tarief II x 0,5).

7. De beslissing

Het gerechtshof:

bekrachtigt het vonnis waarvan beroep; veroordeelt [appellant 1] en [appellante 2], uitvoerbaar bij voorraad, in de proceskosten van het geding in principaal hoger beroep en begroot deze kosten, voor zover tot op heden aan de zijde van Bureau Jeugdzorg gevallen, op € 1.920,- aan verschotten en op € 894,- voor geliquideerd salaris van de advocaat;

veroordeelt Bureau Jeugdzorg in de kosten van het geding in incidenteel hoger beroep en begroot deze kosten, voor zover tot op heden aan de zijde van [appellanten] gevallen, op nihil aan verschotten en op € 1.341,- voor geliquideerd salaris van de advocaat;

wijst het meer of anders gevorderde af.

NOOT

In de Wet op de Jeugdzorg (Wjz) is (onder meer) neergelegd dat Bureau Jeugdzorg (Bjz) de instantie is die onderzoek mag doen naar meldingen van (een vermoeden van) kindermishandeling. Een melding van kindermishandeling kan tot gevolg hebben dat het AMK een onderzoek instelt. Of het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK) een onderzoek instelt, beoordeelt zij zelf naar aanleiding van de melding. Een onderzoek door het AMK naar kindermishandeling kan als inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen worden gezien. Dat maakt een dergelijk onderzoek echter nog niet onrechtmatig jegens hen. Het onderzoek door het AMK is immers een bij wet voorziene inmenging van het openbaar gezag in de persoonlijke levenssfeer die het onrechtmatige karakter aan de in-

menging in beginsel wegneemt. Een dergelijk onderzoek zal als zeer ingrijpend worden ervaren, maar het recht van het kind op bescherming van zijn lichamelijke en geestelijke integriteit prevaleert boven de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van hen die bij het onderzoek betrokken zijn. Dit geldt ook als de vermoedens omtrent de kindermishandeling achteraf onjuist blijken. De Wjz (en de nieuwe Jeugdwet) zouden mijns inziens moeten worden uitgelegd in overeenstemming met het recht op eerbiediging van het gezinsleven als neergelegd in art. 8 EVRM. Bij elk onderzoek van het AMK moet daarom mijns inziens zijn voldaan aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit. Dit brengt met zich dat de inbreuk op de belangen van de betrokkene niet onevenredig mag zijn in verhouding tot en met het met het onderzoek te verwezenlijken doel, en dat dit doel in redelijkheid niet op een andere voor de betrokkene minder nadelige wijze kan worden verwezenlijkt. Wat mij betreft zouden bij de toetsing van het handelen van Bjz en soortgelijke instanties voornoemde beginselen in acht moeten worden genomen. Dit vindt al op een zekere wijze plaats, aangezien dergelijke beginselen reeds zijn ingesloten in de vastgestelde protocollen. Desondanks kan het zinvol zijn om in het individuele geval nog eens aan deze beginselen te toetsen. Belangrijk is wel dat de benadeelde partij daarop een beroep doet, aangezien het nog maar de vraag is of – indien het feitencomplex het voldoende toelaat – de rechter op grond van art. 25 Rv ambtshalve verplicht is het EVRM toe te passen.

In deze zaak hebben de ouders (mijns inziens terecht) niet gesteld dat de melding van de arts onrechtmatig zou zijn geweest. Van een onrechtmatig handelen door een arts zal immers niet snel sprake kunnen zijn. Of een melding, die vervolgens in een onderzoek resulteert, onrechtmatig is, hangt immers af van de hoedanigheid van de melder en de zorgvuldigheid die de melder bij zijn beoordeling om een melding te doen in acht heeft genomen. Van een onrechtmatige melding van een professional zou alleen sprake kunnen zijn indien bij de beoordeling of een AMK-melding wordt gedaan niet een zodanige mate van zorgvuldigheid in acht wordt genomen die van een redelijk handelend en redelijk bekwaam professional mag worden verwacht. Hierbij geldt dat de professional die een voor